

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail, Reg. No. 3088

BOX 520, STATION "D", TORONTO, ONTARIO, M6P 3K1 CANADA

No. 6., Vol. 23., 15. června-June 15th, 1989.

The naked face of communism

To the wishful thinkers who believe that atheistic communism is waxing soft and civilized, I offer undeniable proof that the opposite is true.

The Beijing Massacre of June 3-4, 1989. Behold there the naked face of communism, awash in the blood of the youthful martyrs whose unbearable crime against the communist state was that they embodied the profound longing of the people of China for a larger taste of liberty under the harsh, hateful regime of Deng Xiaoping. Gaze upon the evil, impassive countenance of communism thus unveiled by this arch bully and his congress of homicidal overlords; then tell me that communism now wears a human aspect; tell me that communism is not the most savage system of slavery ever devised by the malevolence of perverted men.

By casting aside its pretense of civilized behavior long enough to execute the Beijing Massacre, communism has shown us its true, its only character. No amount of wishful thinking can erase the truth about Tiananmen Square and the satanic ideology which authorized it.

Deng Xiaoping will be remembered by hon-

"Mississauga News"

Albert Atkins
Guest column

est historians as the mass murderer of his own countrymen. For it was by his order that thousands of unarmed Chinese civilians were cruelly slaughtered by the guns and tanks of his regime's army of trained combat troops.

In communist circles, Deng Xiaoping will be immortalized as an exemplar of the approved communist response to mankind's hunger for freedom. He will be idolized as a defender of communist orthodoxy, praised as a true spiritual son and heir of the father of Soviet communism, V.I. Lenin, and compared favorably to that ruthless midwife of Chinese communism, Mao Ze-dong. He has demonstrated beyond cavil how very effec-

tively entrenched communism crushes potentially rebellious slaves who dare to speak of liberty.

As this is written, the propaganda mills of Red China are churning out the Big Lie — that the Beijing Massacre never happened. The Big Lie will serve its purpose — the pacification by confusion of a restless and resentful populace. But can it hide for ever the ghastly truth about Tiananmen Square? Not in China, where all things, sooner or later, become common knowledge.

The Beijing Massacre was more than an expression of communist savagery. It was an attempt to murder an idea — the idea of freedom. A foolish and vain effort, because you cannot destroy an idea with guns and tanks. At the moment, China's rulers cannot grasp this self-evident truth. They are in a state of shock, wondering why several decades of intense communist oppression and indoctrination failed to root out the idea that the natural condition of man is to be free. It must worry them tremendously to see that the passion for freedom burns brightest in the youth of China, who from birth have been fed an ex-

clusive diet of communist dogma and propaganda.

The Beijing Massacre undoubtedly foreshadows the defeat of communism in China. In her long and painful history, China has outlasted natural and man-made disasters by the score. She will also outlast this troublesome social disease called communism. Barbarians such as Deng Xiaoping and his corral of killers come and go in China as particles of dust upon the surface of a deep and shoreless sea. For a time they prevail, then vanish as though they had never been. So shall it be with this present experiment in terror and tyranny.

The Chinese are an infinitely patient and resilient race. To them time is irrelevant in the grand scheme of life. A thousand days or a thousand years, it is one with them. The wisdom of the Chinese people, fashioned by the living of eons of time, assures them that communism, with its terrors, tortures and ever-present promise of violent death, shall pass away.

And still there will remain China, always China. And the memory of the Beijing Massacre.

Tony Daicar remembers when ...

On August 5, 1939, when the train pulled into Frankford to unload a group of men speaking a foreign language, one of the passengers was Anthony Daicar. Like most of that first group, he was picked by Thomas Bata to come to Canada to do a specific job. His role was to start up the Bata retail operations. In Czechoslovakia, he had been responsible for a chain of 500 retail stores.

Eight months after landing, the first Bata store opened in Sudbury on Elm St. The Bata name was not used in these early days, so the store carried the name Falcon Shoes. Between 1940 and 1946, 77 stores were opened spreading through Sudbury, Northern Ontario, then to the Belleville area before heading into southern Ontario.

The first store opening bears vivid memories for Mr. Daicar. "We ordered a big truck and loaded it with shoes. Joe Carrier got his first order from us! After we had the shoes in the truck, we piled in the display shelves, chairs and other fixtures we had brought with us from Czechoslovakia. Then we hopped in the cab with the driver and headed for Sudbury. We worked setting up the store until 4 a.m., then opened the store at 9:00 a.m. Our first day was a big success," he recalled.

Twelve stores in all were opened during the first year Mr. Daicar did the buying, the lease negotiating.

Later, Mr. Daicar became the sales manager of Bata

Footwear with the monumental task of opening volume accounts. "Practically every account we have today was one I originally opened," he said.

His job was not easy. Canada had a firmly entrenched shoe-making industry. Buyers were not inclined to buy from a 'new' company.

While opening stores, Mr. Daicar watched with keen interest the developments at the paper mill which served as a makeshift shoe factory while the new plant was being built in Balawa. "We started in September 1939 to make shoes in Frankford. They were branded Arch Support and were available in three fittings. This line had been exported to Canada from our mother factory since 1935.

During the war only a small part of the factory was used for shoemaking. The rest became a munitions plant making various items for use on wartime machines.

Immediately after the war the company branched out into various types of shoes from Goodyear Welt to Californias to Stitch downs to Cements. It became obvious that too many constructions were being used and by 1969 the company eliminated everything and jumped into North Star joggers.

"In December 1969 we made the first 1,000 pairs of joggers under the North Star name. It just happened that we had the right product at the right price at the right time for the market," said Mr. Daicar.

North Stars grew into a shoemaker's dream. Style 38, the basic white jogger with two blue stripes, became a best seller. As fast as the plants could turn them out, they were whisked to market.

By 1978, 11,220,000 pairs of North Stars had been sold by Bata Footwear.

On 19. and 20. Aug. 1989 Batava will celebrate its 50th "birthday". All former Bata people are welcome!

TONY DAICAR

IN MEMORIAM

Our paths crossed first during the early 1960s when, as the officer responsible for cultural affairs at our missions in Paris and London, I came to know this cultural emissary from Canada, facilitated arrangements for various exhibitions of her work abroad and, in the process, succumbed to her art. Then in November 1981, in my capacity as Secretary General of the National Museums of Canada, I had the pleasure of opening an exhibition of fibre art at the Art Gallery of Windsor in which Helen's work was featured.

I should admit it now — I am a fibre freak! Henry Moore said most people are form blind. I would add that many of us are born 'taction' blind. The particular challenge in the true appreciation of the work of a fibre artist like Helen, to my mind at least, is texture: the palpably tactile element which the wall hanging illuminates. Hers is an art that the eye feels; its sensibility is characterized by the visible touch, where the eye like a shuttle must play on the warp and the woof. As our paths crossed, the artist wove her tapestry through time.

It has been said of Helen that she is at heart a communicator. Her language is colour, which has been described as both hot and cold. Helen's exploration of the fibre medium led her to explore heraldic forms. As Jean Johnson, organizer of many fibre exhibitions, has observed, her use of material is sensual but her statement is philosophical.

Helen is an artist, communicator and teacher; she is also a student of architecture. Her work speaks of the collaboration between the architect and the artist: the creator of space and the artist who is inspired to create within that space and to affect it. But, as Helen knows, this is an ancient challenge from a long tradition, harking back to the role of the medieval tapestry-maker and beyond. The tactile sensuality of the modern hangings that Helen creates adds colour and warmth as well as comfort to our 'cold spaces', as the mediaeval artist

GREGOR, Helen Frances C.M., A.R.C.A. (London), R.C.A.-Artist, born in Prague, Czechoslovakia — Suddenly, while travelling in Seoul, Korea, May 25th, 1989. Loving wife of Tibor, dear mother of Jan Michael and Anne and grandmother of Martha Rose. Member of the Order of Canada, member of the Royal Canadian Academy of Arts, Honorary Life Member of the Royal Ontario Museum and the Ontario Craft Council, Honorary Fellow of the Ontario College of Art and the New Brunswick Craft School. Founder and Head of The Textile Department of the Ontario College of Art for 33 years. A memorial service will be held at Rosedale United Church, Roxborough Drive, Rosedale, on Thursday, June 1, at 2 p.m. In lieu of flowers, donations may be made to the Scholarship Fund of the Toronto-Eglinton Rotary Club Charitable Foundation or to the Helen Frances Gregor Scholarship Fund, Ontario Craft Council, McCaul Street, Toronto.

in a practical way subdued draughts and enlivened the stone walls of castles. Ultimately, Helen's art finds its sources in cave, tent and teepee. Where mankind lives, someone weaves.

I have spoken of Helen's art, and she will speak for herself. Let me conclude this introduction with some observations of a more prosaic but equally important kind.

As one of Canada's foremost textile artists, she has been a most effective force in the revival of interest in tapestry in our country and she has played a leading role in the establishment of a Department of Textiles at the Ontario College of Art. Born in Czechoslovakia, Helen came to Canada in the early 1950s in search of freedom, a home in which to raise her family and a place to practise her art. Helen, we are grateful you came. Thank you for what you have told us and what you have taught us, but most of all thank you for what you have made and revealed to us.

*Ian Christie Clark
Ambassador and Permanent Delegate of Canada to UNESCO.*

This article was published in 1986 in the book "The Fabric of My Life—Reflections of Helen F. Gregor", prepared in association with Anetta Mach. We wish to express our condolences to Helen's husband Tibor.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4116.

Články, objednávky inserátů, opravy adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	\$ 17:00
Zámoří lodí ...	\$ 20:00
Zámoří letecky ...	\$ 30:00

Dne 27. května t. r. přijal šéf podniku firmy Baťa ve světě p. Tomáš J. Baťa /na obrázku vlevo/ ve své rezidenci v Don Mills, Ont. svého dvouletého zaměstnance p. Františka Anděla z Frankstonu, Vict./Austrálie/. Druhá zleva je paní Oldřiška Andělová, pak paní Sonja Baťová a p. František Anděl. Bylo to zajímavé setkání přátel, během něhož p. Baťa vzpomnál, jak v srpnu 1939 přistál na lodi "Queen Mary" v New Yorku s neplatným čs. pasem a byl

se skupinou Čechoslováků internován na Ellis Island. Mezi internované přišel jménem čs. konsulátu v New Yorku /nebyl vydan Němcům po 15. březnu 1939!/ Jiří Janeček, který pomohl legalisovat pobyt všem uprchlíkům z okupovaného Československa a umožnil p. Baťovi cestu do Kanady. Pan Anděl se v Torontě sešel také s p. Antonínem Cekotou a J. Varmužou. Při návštěvě Batavy potkal Ant. Dačara a F. Rábela a poznal nového šéfa na Batavě. Je jím Jean Paul Richer, sympatický muž.

Jednou větou

V Beeton, Ont. oslavil nedávno své 90. narozeniny kpt. pěchoty v zál., krajany Odo Waldstein, známý v širokém okoli mezi Rotariány, zahrádkáři, býv. vojáky atd. Čtenáři místního tisku jej znají pro jeho časté a velmi vtipné "dopisy redakci". /V posledním se zabývá otázkou, zda je praktická rovnoprávnost žen a mužů na bojiště, v případě války./ Krajan Waldstein nám zapůjčil rukopis své práce, kterou nazval "The Other Side of War: A Chain of Odd, Bizarre or Comic, but True Stories". Jeho první knížka se jmenovala "Lough and Tell". --Svaz svob. čs. sportovců doporučil svým členům, aby se hromadně zúčastnili Čs. dne na Masaryktownu 2.7.-27.5. oslavil ve Vancouveru, BC své 75. narozeniny MUDr. V. Neumann. --V. Novák hledá Petru Thieleho. --Protože se v poslední době zvyšuje příliv starších návštěvníků z ČSSR, dr. Zicha a jiní znova zdůrazňují nutnost nemocničního pojíštění pro ně. /Jistá paní z ČSSR musela do nemocnice v Montréalu, pojíštění neměla a její dcera dostala účet na \$4.600. --V. Torontě zemřel krajan Arnold Lukaščík, 89. --Celá řada krajana, hlavně z východního Slovenska, si přišla poslechnout 200-hlasý smíšený sbor z Bulharska v byzantské katedrále v Unionville, Ont., kterou postavil slovenský krajan Štefan B. Roman. Základní kámen byl položen v r. 1984. Raritou je podobizna Panny Marie na průčelní stěně chrámu, která se skládá z 5 tis. milionů mozaikových čtverečků. V Kanadě žije údajně asi 35.000 slovenských katolíků byzantského vyznání. --Čs. občané něm. původu, usazení v Kanadě od r. 1939, oslaví letos 50. výročí příchodu slavnostním sjezdem v Edmontonu. Předsedou sjezdu, který započne 2. srpna, je Ludvík Lovit z Toronta. Jde o býv. sociální demokraty z čs. pohraničí, kterým se podařilo s rodinami po Mnichovu emigrovat do Anglie a později do západní Kanady. --Poslanec Ota Hora z Ottawy by rád přijel na Čs. Den v Torontě, ale neví, zda mu lékař dovolí cestování. --Ont. premiér Peterson otevřel výstavu asi 40ti umělců různých původů v J. D. Carrier Art Gallery, 901 Lawrence Ave. W.; z našich vystavují Václav Váca a Maria Gabánková. --V Edici Veritas, C. P. 2130, Ste-Julie, Que., JOL 2C0, vychází kniha Petra Romana "Vlečení pod šibenici"; cena \$22 s poštovným. --Jméno instruktorky tenisu Vlasty Brankovské má dobrý zvuk v Ont. tenisové asociaci. --Ve Stirling, Ont. zemřel býv. baťovec Jan Svoboda. Měl továrnu v Perth, Ont. --Ortopedický primář Eduard G. Kosinka, MD, FRCS/C/ má ve své ordinaci /Suite 405, 360 Bloor St. W., Toronto/ známou Švábského kresbu TGM. /Jeden z kanadských pacientů v něm "poznamenal" Lenina... --Ross Škubník se z West Hill přestěhoval do Scarborough. --Dagmar Ždánská z Eastmen, Que. nám na ukázkou poslala několik svých básní. --Informace o V. letním sok. tábore v Quebecu /od 22.7. do 5.8./ má A. Janoušová, 884-9829; Montréal: V. Zajíc, 482-4739.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

Krajanská pouť do Říma

Zemská skupina Cyrilometodskej ligy v Kanadě organizuje ve dnech 10.-20. října hromadnou výpravu z Toronta do Říma. Cena zájezdu je 750 \$. a pořádá ho Global Expeditions. Pouť se zúčastní dpl. Svatopluk Rus z Windsoru, který po ukončení slavností zamyšlil cestovat do Medjugorje v Jugoslávii. Byl by rád, kdyby se připojili i další krajané. V programu je i audience u svatého otce. Zájemci dostanou informace u V. J. Vostřeze na tel. č. (416) 547-6219 v Hamiltonu.

Dne 28. května t. r. celebroval v krásném kostelíku v Burlingtonu svou první mši sv. mladý krajanský kněz Jiří P. Gaberle, a tuz. "posipnové vlny". Měl zkušeného rádce a pomocníka v dpl. J. Šachovi, který na fotografii stojí upravo vzadu. Přišli krajani z Burlingtonu, z Hamiltonu, z Toronta a odjinud. Dpl. Gaberle pochází z Prahy a byl na kněze vysvěcen dne 20.5.89 v katedrále sv. Jana Evangelisty v Milwaukee, Wisconsin, USA. Pan farář Šach upozornil věřící na kritický nedostatek mladých českých kněží ve svobodném světě a zdůraznil nutnost finanční podpory římského Nepomucéna.

**CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED**

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

**American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!**

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP

- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Platíme úrok na šeková konta.

Přejděte, prosíme, nebo volte pro podrobnější informace.

Užívání hodinového portálu a pátek 10-7, út. až čtvrtek 10-5.

kultura

Horáková..Píka..Kalandra..

Letos vzpomínáme nedožitých 90. narozenin významného čs. historika-exulanta, profesora Otakara Odložilíka. Stal je z prvního dílu Pejskarovy "Poslední pocty":

ODLOŽILÍK OTAKAR

* 12. 1. 1899, Kostelec na Hané
† 14. 7. 1973, Bohyně, Jugoslávie

PhDr. OTAK. ODLOŽILÍK VYSTUDOVAL gymnázium v Kroměříži, v roce 1923 dosáhl doktorátu na Karlově univerzitě v oboru moderních a středověkých dějin Evropy. V roce 1926 byl jmenován docentem historie. Po dvou letech odešel na fakultu slovanských studií londýnské univerzity (1928-30), odkud se za dva roky vrátil na Karlovu univerzitu do Prahy. V roce 1934 byl jmenován profesorem historie. Po Hitlerově vpádu do Československa, v březnu 1939 se podařilo prof. Odložilíkovi uniknout do Spojených států, kde vyučoval nejprve na univerzitě v Boulder, ve státě Kolorado a od roku 1941 do 1943 na Kolumbijské univerzitě. V roce 1943 povolán do Londýna, kde působil jako poradce zahraničního ministerstva čs. vlády v exilu.

Roku 1945 se vrátil do Prahy ke své práci na Karlově univerzitě. Záhy byl jmenován členem Československé akademie věd. Po únoru 1948 odešel do exilu, přijal místo profesora evropské historie na Kolumbijské univerzitě, kde přednášel šest let. V roce 1955 přešel na Pensylvanskou univerzitu ve Philadelphii, kde přednášel až do své sedmdesátky. I v posledních čtyřech letech svého života, kdy již byl na odpočinku, přiležitostně přednášel na Komenského univerzitě.

Ideově vyšel O. Odložilík ze školy prof. V. Novotného a v prvním období své vědecké činnosti věnoval pozornost problémům a náboženským otázkám husitské epochy. Za půl století své vědecké práce napsal spoustu publikací a článků v mnoha časopisech, v různých jazycích - česky, anglicky, francouzsky, německy nebo slovensky. Zabýval se v nich především historii střední Evropy od 14. do 17. století - psal historické úvahy a studie o Wyclifsovi, Husovi, o husitských válkách, Jiřím z Poděbrad, o Českých a Moravských bratřích, Janu Amosu Komenském, o Protireformaci a třicetileté válce. Psal i o českém obrození a československé historii až do druhé světové války.

V roce 1966 zvolen čestným členem československé Společnosti pro vědy a umění v USA. R. 1969 vydali Odložilíkovi přátelé a žáci serií eseji pod názvem „The Czech Renaissance of the 19th Century“ (University of Toronto Press).

Ve svém projevu na banketu letošního montrealského

kongresu Čs. sdružení v Kanadě John Reeves mluvil výmluvně o vásni Čechů a Slováků hledat a hájit pravdu a spravedlnost. Jestliže Havel, Jirout a desítky dalších potvrzuji Reevesův lichotivý pohled na určité rysy naší národní povahy, jiní /ti, kteří oficiálně a nikoliv z vůle lidu representují čs. stát/ představují jiné, méně sympatické vlastnosti, naštěstí /či naopak/nikterak typicky české a slovenské. Představují/v nejlepším připadě/ drzost nepozvaných a nevitaných "hostů"; představují nechutný sebeobdiv všech malých i velkých usurpátorů, jimž se hemží historie lidského rodu. Neliší se nijak od Chomeiniů, Noriegů či Li Pengů, k nimž se chovají skoro jediní na světě /Sověti sedí na plotě/ se spojeneckým respektem. Cokoliv nepěkného možno říci o našich národech, tyhle ostudné představiteli si nezaslouží. Nezaslouží si je zvlášť v době, kdy představitelé jiných národů, ve stejně mocenské sféře, našli, ačkoliv rovněž zatížení dědičným hříchem marx-leninismu, dostatek pragmatického realismu a v některých případech snad i lidské slušnosti a národní hrdosti, aby pootevřeli politické brány koncentráků, v které jejich strana proměnila země, jímž vládnou. Jak právě ukázala Čína, jde-li o vedoucí pozici komunistické strany, ne všichni komunisté jsou ochotni riskovat demokracii. A ti, kteří jsou ochotni ji riskovat, jsou k tomu donuceni prostou skutečností, že místo ráje pro pracující lid, který onomu lidu jejich strana slibovala, se její zásluhou dostavil všeobecný hospodářský krach. Nemluvě o týrání, vraždách a duchovní Sahaře. Ale ať už tak učinili z jakýchkoliv důvodů, sovětský Gorbačev, maďarský Grosz a polský Jaruzelski, alespoň udělali několik gest - v sovětském parlamentě nově zvolený poslanec odsoudil sovětskou tajnou službu GPU v Gorbačevově přítomnosti způsobem, za který by se nemusel stydět ani nás Lubor Zink; maďarská vláda odstraňuje Železnou oponu a připravuje volby za účasti jiných politických stran; Polákům vláda dovolila, aby jí ovládání odhalovali totální nedůvěru. Ale snad nejpozoruhodnější je otevření procesu s Nagym a jeho spolupracovníky /de facto prohlášení nynější komunistické vlády, že rozsudek nad těmito lidmi byl justiční vraždou/ a slavný pohreb těchto obětí sovětské brežnevské doktríny, při čemž vyzvánely zvony všech kostelů po celém Maďarsku. Hluboko v národním podvědomí všech nás, kteří jsme spojeni krví či srdcem či duchem se zemí Husovou a Masarykovou, jsou vryta jména Horáková, Píka, Kalandra .. Lidé nepotřísněni hanbou přináležitosti ke komunistickému spiknutí, lidé vzácné ryzosti a podivuhodné odvahy. Najde se někdo v obrovském aparátu komunistické vlády alespoň s takovou mírou lidské cti a národní hrdosti, aby následoval příkladu maďarského Grosze? Zrušení rozsudku nad těmito hrdinskými postavami a odsouzení těch, kteří nesou zodpovědnost za jejich popravu, by alespoň trochu zlidštilo profil komunistické hrůzovlády posledních čtyřiceti let.

Josef Čermák.

NAŠI V USA

Plk. Peter VIčko z Lincoln Park, MI poslal dopis redakci listu "Whig-Standard" v Kingston, Ont. ve věci dr. Jozefa Kirschbauma. --Jan Kunčík ze South Paris, ME dostal od pres. Bushe fotografii s vlastnoručním podpisem. --Dr. V. Prečan ze záp. Německa, přednášel nedávno na Konferenci o demokracii, která se konala ve Washingtonu. --Zastupitelstvo Rady svob. ČSR se sešlo 2. 6. a je názor, že je "těra rozšířit kontakt a spolupráci s domovem", hlavně se všemi nezávislými iniciativami občanů. --"Naše Snahy" věnovaly v č. 3 pozornost 70. výročí tragické smrti gen. M. R. Štefánika. --Červnové číslo "Zpravodaje z Washingtonu" mělo 12 stran a zajímavý text. /Red. Josef Kučera by měl radost.../ --Přátelé S. Osuského vzpomněli, že koncem března t.r. by se byl dožil 100 let. --Letos uplynulo už 20 let od smrti významného čs. matematika-exulanta prof. V. Hlavatého. --Rovněž 20 let je to od odchodu Matěje Joska. --Ve Washingtonu zemřela dr. Zorka Černá, 89., známá právnička a kulturní pracovnice. Žila dříve ve Švýcarsku. --Č. 2/89 "Proměn", orgánu Spol. pro vědy a umění, mělo 196 stran bohatého obsahu. --3. 5. tomu bylo 110 let, co se narodila Alice Masaryková; zemřela v Chicagu 29.

Přijede

Vladimír Škulina

V září má do Kanady a Spojených států přijet Vladimír Škulina. Turné má začít na Masaryktownu 12. září a má pokračovat v Ottawě (13. 9.), v Montrealu (14. 9.), New Yorku (19. 9.), Washingtonu (20. 9.), Columbu (21. 9.), Clevelandu (23. 9.), Detroitu (24. 9.), v Chicagu (26. 9.) v Londonu (27. 9.) a v Kitcheneru (28. 9.).

11. 1966. --Dr. Pavel Šturman z Arlington, VA měl radost, že si někdo v exilu vzpomněl na Juraje Sláviku. Poslal nám zajímavý materiál o svém otci Pavlovi /byl odborníkem na výrobu sýrů/ a o svém bratrovi Petrovi /byl řezbářem a výrobce houslí/. --Dr. Přemysl Tůma nám poslal další zajímavá data o Zdeňce F. Šnajberkové, která je pochována v blízkosti Welzlova hrobu v Dawsonu. Byla to družka cestovatele F. M. Perreta a oba zahynuli v prosinci 1977. --Pí Dolly Prchalová se v Kal. sešla s prof. Ivanem Svitákiem, který nám poslal zajímavý článek "Rozvědka v rozvídce". Po jednává sovětských agentech v Praze, kteří se v letech 39-červen 41 vydávali za členy záp. špiónážních služeb a podařilo se jim proniknout do sítě ÚVODu. --Vlad. Dostál nám z Elmhurst, NY po děkoval za zveřejnění fakt ohledně E. Pišky, který za Protektorátu pomohl mnohým vojákům, letecům a politikům do Polska. Finančně byl podporován R. Beranem a V. Stoupalem. --Jan Filip, majitel motelu na White Mountain, NH a býv. čs. skaut, pozval čs. skauty a skautky z Jägerhofu v letech 48-49 k "Setkání po 40ti letech". /Vedoucího oddílu, který žije v Mississauga, Ont., bohužel pozvat zapomněli.../ --Vlad. Kříž ze S. Franciska znovu vydal sbírku povídek "Tyrz", 112 stran. Lze

objednat za \$7 na adresu: 1725 Turk St., Apt. 11., San Francisco, CA 94115, USA. --E. Janečková, dř. Ledecká, vlastnila v Plzni hotel Continental a znala se s gen. J. Hinda-rem. --"Hlas národa" přinesl pěknou recesi knihy "Český šlechtic František Schwarzenberg". Vyšla v nakl. Polygon ve Švýcarsku. --Svaz čs. sportovců v zahraničí doporučil svým členům knížku H. Jelínka "On Thin Ice", 203 stran; lze objednat za \$5:50 přes "Kan. Listy". --Spertus College of Judaica v Chicagu udělila Erichu Kulkovi z Israele doktorát hebrejské literatury. --V Perth Amboy, NJ vystoupila slov. národnopisná skupina "Limbora".

Zde je tehdy ziskos úspěchy, když získáš koňskou náruč.

Jsem města, kde má kůň se lvem stejná práva i povinnosti: například cirkus o ZOO.

Když uměl kůň mluvit, určitě bychom neříkali, že má moudré oči.

Cím je žokej lehčí, tím to má se životopisovou téžší.

Ne každý kůň, který dobré slyší i dobré poslouchá.

Oproti člověku klapky na očích koně nezkozí.

Když tak pozorují koňský život, říkám si, když bychom my lidé dělali samé koniny.

ČTVRT HODINY OD NIAGARSKÝCH VODOPADŮ.

George & Mana Benes

Palácení je vše důvěry
Téměř 40 let služby naši
veřejnosti s největší kanadskou životní pojistovnou

SUN LIFE
OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.

Senior Representative

21 Four Seasons Pl., Suite 300, ETOBICOKE, Ont.

M9B 6J8.

Výchozí od 427.

O LETCÍCH

E.Pokorný hledá
Viliama Gábrisé,
letce.--Účast na

let.sjezdu v Anglii v r.1990 plánuji tito záp.
letci z USA: J.Auer, M.Belda, J.Bogdan, K.Gedoš,
Z.Karásek, dr.R.Kellner, Václav Korda, G.J.Mráz,
H.Naylor, F.Peřina, J.Polívka, J.Šíkl, J.Šimeček,
V.Vaněk, Rev.K.Vít, F.Tanuška.--Také
polští letci budou mít v r.1990 v Ang-
lii sjezd na počest 50.výročí jejich při-
chodu na půdu Anglie.--Náš dopisovatel
E.Pokorný navštívil v Domově čs.důchodců
v Chicagu gen.let.Jána Ambruše, býv.veli-
tele 312.čs.stíhací peruti v rámci RAF.
Kdo ho chce potěšit opožděnou gratulaci
nebo pohlednicí,zde je adresa:Gen.Ján Am-
bruš,5061 N.Pulaski Rd.,Chicago,IL.60630,
USA. Níže uvedený snímek je z dubna 1989.
--Angl.vzpomínky Jana Shustra "Story of
a Bohemian"mají 104 strany a zajímavé
fotografie.Lze objednat za £11:95 na:U-
nited Writers Publications,Ailsa,Castle
Gate,Penzance,Cornwall TR20 8BG.Tel.Pz.
/0736/65954.Doporučujeme!--Frank Brett
působil po 20+let v Anaheim,CA. a nyní
má ranch blízko kan.hranic.Kdo má adre-
su?--Starosta čs.Sokolstva v zahr.inž.R.
Fiala znal doma v 50.letech Karla Slámu.
--Šiklova kniha "Praha v kleštích"jde
dobře na odbyt.--S/L Jiří Hartman plánu-
je účast na sjezdu v r.1990.--Na let.
sjezdu v Apuldramu byl náš Míra Lišková
a F/O Riana Basted,známá herečka;byla
meteorolog za války.--Paní Bunžová v NY
má ještě několik výtisků Liškového za-
jímavé knihy "Challenge in the Air".--

J.Grygar,res.Walesu,se v r.1951 v USA
setkal s gen.Ambrušem.--Pplk.let.Miloš
Provazník se nar.1907 v Borohrádku u Ko-
stelce/n.Orlicí a zemřel v r.1970 v Lon-
dýně.--Václav Cukr žil jistý čas v Kana-
dě;nes žije na sev.ostrově N.Zélandu
a těší se na sjezd v r.1990 v Anglii.--
Filatel.revue doma přinesla interview
s J.Ščerbou,který byl POW v Saganu;žije
v Kutné Hoře.--F.Bernard žije v Havant
/Anglie/;kdo má přesnou adresu?--Opavský Jos.
Sehnal ocenil příjem let.stránek "KL".--Po-
dle "HR" neměly poč.války Avie B-534 úspěch
v bojích proti Madarům.--Prof.Rychetský do-
končil rukopis /40 stran/ "Historie sport.le-
tectví na Humpolecku 1934-1989".--Kniha P.
Martina "Invisibles vainqueures" zachytila i
účast čs.letců nad Francií v r.1940.--Praž-
ský list "HR" přinesl několik dlouhých článků
o začátcích našeho letectva ve Francii v r.
1939.--H.Prokop má novou adresu:No.1 The Po-
plars,Ocean Drive,South Ferring,W.Sussex,BN12
5QL,England--Z Haví.Brodu se ozval J.Gablech.
--V Kanadě žijí 2 Jílkové:Josef u Toronto a
jiný,který jako Ilek žije poblíž White Rock,
BC.--R.Půda oslavil vánoce ve společnosti býv.
snoubenky K.Kuttelwaschera,díky "KL".--Hledá
se Lojza Zezulka.--T.Vašek ocenil let.strán-
ky "KL".--Wendy Kent-Kláňová navázala kontakt
s M.Tesařovou. Znají se z Anglie. Wendy po-
slala dar na postavení pomníčku plk.let.J.
Berounského v Brookwoodu;založili jsme pro
ten účel "trust konto" a informovali jsme dce-
ru jmenovaného ve Švýcarsku.--Iveta Irvingo-
vá /v Praze/ by ráda navázala kontakt s vál.
kamarády jejího otce.Je ji 18 let.--Máme foto
ze školy pro učitele létání v Olomouci z
r.1945-46;otiskneme příště.--Sochař J.Kopic.
Malátek nabídnl let.museu ve Kbelích mědě-
nou sochu čs.pilota v RAF.--V.Cukr působil
v Něm.Brodě u 86.letky;přátelé na něho stále
vzpomínají!--L.Klímek má
zásluhu o pěknou let.vý-
stavu v Ostravě.--Pohled
z Počátek nám poslal M.
Skokan. Z Humpolce se o-
zval J.Chytrý.--Kniha O.
Doubka "Ikarové bez le-
gend a bájí"je doma po-
popláná. Po zásluze.--

Hofča zdraví svého býv.
velitele V.Nedvěda. Po-
slal 2 zaj.fotografie z
let.výstavy.--V Plzni
zemřel Jan Šebera,311.

Gen.let.Ján Ambruš
oslavil v Chicagu
19.5.1989 své 90.
narozeniny!

Victor Pláška-
Urban sloužil za
SNP na let.Tri
Duby.Dnes žije
v Alice Springs
NT,Austrálie.

Fero/Frank"/Tanuš-
ka,nar.26.2.18
Hrabovka,okr.Pí-
chov;Krakov,Fran-
cie,mech.312 a
stíhlec u 311. V
Kanadě do 1953,
u Western Airl. do
1980,žije v Los
Angeles.

Čs.stíhací letec Josef František sloužil za války u 303.
polšté peruti RAF. Na jeho rodném domku v Otaslavicích na
Moravě je malá pamětní deska. O něco větší deska s tímto
zněním tam má být odhalena v dohledné době.

Zleva:škpt.Rudolf
Zima,nar.1904,310,
zemřel doma 11.6.
1972;škpt.Vilém
Iturcek,nar.1902,
310,zemřel v Olo-
mouci v 50.letech.
/Archív V.Paličky/

Zleva:Belo Rohal a Josef Doubek,navig. u
68.Oba žijí v Adelaide,S.Australia. Ro-
hal byl nav.let.Heinkel III,které s pi-
loty Košou a Mikušem,ulétlo ze Slovenska
do Vinice;na palubě byli mj.K.Šmidke,š.
Hanuš a nápor.Korecký. Datum letu:2.srp-
na 1944. /Mjr.Lisický letěl 4.8.1944./

Zleva: Josef/"Jeff"/ Bednář,zemřel 17.5.1971 v USA; Jaroslav Šodek,nar.

27.12.1913, RAF No:787426,sloužil u 312,žije v Anglii; František Kudla,

nar.22.6.1916 v Hodoníně,RAF No.788345 od 11.8.42, u 311.absolvoval 40

operací,vrátil se do Anglie 27.1.1947,emigroval do Austrálie a na NZ,

kde pracoval jako mistr-tiskař a zemřel ve Wellingtonu 9.8.1985.

A.A.G. 23,W/Os School in Cranwell,Lincs,přesné datum neznámé. Kursu ve-
tel F/Lt.E.B.Hughes; byli v něm:J.Buchta,M.Štěpánek,F.Bebenek,Lad.Novák,
J.Brázda,J.Matějček,Karas,Mikulinec a Fr.Kudla. Tato jména jsme rozlu-
štili na zadní straně fotografie. Muže nám někdo napsat, v jakém pořa-
dí tito muži sedí? /Foto je z archívu Fr.Kudly./

2 vzpomínky na kamaráda

JOSEF KYTL
27.8.1919-16.5.1989.

Dostali jsme do redakce 2 dojemné osobní vzpomínky vojenských kamarádů Jožky Kytl, kterí s ním za 2. světové války prodělali dobré i zlé..

Arnošt Tesař, Oakville, Ont.:

"Pepa nikdy o té "válečné době" nemluvil. To není neobvyklé. Každý život se skládá z příjemných a méně příjemných zážitků. Bohudíky, na ty méně příjemné chvíle brzy zapomínáme a tak zbývají jen ty příjemné, někdy téměř legrační episody. Domnívám se, že Pepa, jako i já a mnozí jiní, prostě s úctou k našim padlým kamarádům, nechtěl vyvolat dojem, že ta celá válka byla nějakou veselohrou. S Pepou jsem se sešel v naší "ozdravovně" v Jeruzalémě koncem roku 1943. Bylo tam ještě několik veteránů, natolik zraněných, že již nebyli odsunuti s brigádou do Anglie, několik opozdilců, jako jsem byl já, kteří zmeškali první dva transporty našeho pluku a několik volyňských Čechů, převedených z polské armády. Život v té "ozdravovně" byl velmi klidný. Bydleli jsme ve velkých stanech a strava byla dobrá. Vojenská rutina žádná. Večer byl biograf a po různou jsme si sedli potom do kantiny. Pepa na mě udělal velký dojem svým klidem a rozvahou. Jako Pražák, musíme se přiznat, jsem o volyňských Čechích moc nevěděl, ale s Pepou jsme si dobře rozuměli. Dne 4. ledna 44 jsme nastoupili cestu do Anglie. Nejdřív vlakem do Egypta, pak lodí "Orontes" do Liverpoolu v Anglii, přes Alžír a Gibraltar. Naše skupina, asi 100 osob, se mezi 3.400 pasažéry skoro ztratila. Těch 14 dní plynulo pomalu a žádná německá ponorka se k nám nepřiblížila. Mezi námi byl i zápasník Koroštěnko. Jednou byl pozván na důstojnickou palubu, aby předvedl své "kumšty". Pepa mu dělal managera a já fungoval jako tlumočník. Emil s tím jeho kuřecím mozkem, nám málem udělal ostudu, ale nakonec to dopadlo dobře. V Anglii jsme byli v Southend on Sea a pak jsme se oba dostali k dopravnímu oddílu. Pepa šel do dílen a já skončil u první roty. Pak jsem Pepu viděl jen tu a tam. Naposled jsem s ním mluvil při přehlídce v Praze. A potom až v roce 1952, když Pepa pracoval jako kuchař v Town and Country klubu v Torontě a já byl naproti u Simpson's. Pak jsme jaksi ztratili kontakt, až loni mě zavolal a pozval na legionářskou schůzi. Opustil nás předčasně, uprostřed práce, kterou měl rád."

Josef Svatoň, Grand Valley, Ont.:

"Vlastenecké čítání bylo vždy u volyňských Čechů pěstováno v dobré míře. Proto, když na začátku 2. světové války se začaly tvořit čs. vojenské jednotky, stovky mladých Volynáků uposlechly hlasu svědomí a nastoupilo do zbraně proti Němcům. Mezi těmito dobrovolníky nechyběli bratři Kytlové. Je dlouhá cesta z Volyně na Střední východ. Josef Kytl se k naší jednotce připojil v Jeruzalémě a byl přepraven do Anglie. Seznámil jsem se s ním ve Skotsku, kde jsme sloužili u téže jednotky. Jako mnozí z nás prodělal v Anglii několik kursů v britské armádě a byl přidělen do dílen pro opravu nákladních a obrněných vozidel a tanků. A podobně tomu bylo i na západní frontě u Dunkirku. Po ukončení války byla jeho rodina přesídlena do Československa. Netrvalo dlouho a poměry pro býv. příslušníky čs. zá-

O vojácích

Dostali jsme darem několik starých čísel "Osvobození", ale stále nám chybí čísla: 1 až 97, 99 až 102 a 104. Kdo nám je může i půjčit? -- Doma vyšla zajímavá brožura o gen. R. Tesářovi, který pochází z Příbramska. -- Máme pěkné foto plk. V. Podhory v Itálii. -- Jar. Gajdoš je na návštěvě v Norimberku u svého býv. velitele, mjr. Karla Černého. -- Z archivu inž. K. Stalleru máme zajímavý materiál "Čs. zbrojařská akce za WW2".

-- Plk. Frank W. dává dohromady data o tzv. vládním vojsku v Itálii. -- Lub. Volka se za války jistý čas skrýval v Kupičově na Volyni a poznal tam Josefa Kytlu. -- Na slavnostní recepci ve Washingtonu pro ženy, které za války sloužily v týlu nepřítele v rámci OSS, byla dekorována býv. slovenská učitelka Maria Gulovičová-Liuová z Hrnové. V této souvislosti je zajímavá kniha E. Hymoffa "The OSS in WW2", z r. 1972. -- Stále sháníme fotografie čs. důstojníků M. Plešmíta a K. Prokeše. -- Doma vyšla kniha "Partyzáni v Československu 1941-45". -- V okolí Liverpoolu žije býv. mjr. William Barker, dnes Sir William Barker, který působil před válkou v Praze a za války byl spojovacím důstojníkem mezi britskou a čs. armádou. Má doktorát z KU. -- Ervín Kozliček působil po válce v Brazílii. -- Něm. špión Metzke se pohyboval v uniformě čs. poručíka po Anglii / měl papíry na jméno Josef Souček; když byl britskou policií na irských hranicích zatčen, spáchal sebevraždu cyankalim. -- J.A. Ženíšek nám poslal zajímavé vzpomínky na rozpuštění čs. armády po likvidaci SNP. -- Doma vyšla brožura "Vzpomínky příslušníků čs. zahraniční armády - západ na léta 1939-1945". Pojednává jen o vojácích a letech ze západu, pokud pocházel z okresu Frýdek-Místek. Brožuru sestavil B. Ivánek a má 70 stran. -- B.E. Vazač nám z Francie poslal vzpomínku na Karla Tichého. Byli spolu u protitankové jednotky 1. čs. p.p. -- J.G. Polach sestavil zajímavý materiál o atentátu na Hitlera v r. 1939. Píše studii o podzemní moravské organizaci VELA. -- V.N. Duben napsal článek "Kdo byl Václav Hradec-ký?" Hrál důležitou roli při kapitulaci Němců v sev. Itálii. -- Kpt. Arnošt Heller padl na Dukle 30.11.44. Pocházel z Kolína. -- Angl. ošetřovatelka přidělená k našim jednotkám u Dunkirku, Judy A. Gratton-Hovorka, žije v Chilliwack, BC. -- Budeme našim čtenářům vděční za jakýkoliv dokument týkající se gen. Viesta. -- Asi 40 býv. čs. vojáků nastoupí cestu do Agde v Praze 17.9., nejspíš za vedení dr. B. Steinera. Navštíví také Pezenas, Plouhain, Béziers, La Nouvelle, Sigean, jakož i Paříž a čs. voj. hřbitov na La Targette. Návrat do Prahy 26.9. -- Na české Volyni byly 2 velké podzemní odbojové organizace: Blaník a Aktiv. Zahrnovaly přes 75 vesnic a vydávaly časopis "Hlasatel". Redaktorem byl J.V. Rejzek. -- Por. Veverka se po válce vrátil do Prahy a záhadně zmizel. Kdo o něm něco ví? -- V Mississauga žije Josef Pumperka-Sinclair z Olomouce. v Anglii byl u Spojených předzvědných oddílů. -- Autor brožury o 2. p. p. v Agde, četař D.B., má žít v západní Kanadě. Kdo ho zná?

padních jednotek se začaly zhoršovat. A tak v r. 1949 Josef opět se svým bratrem Jaroslavem překračuje ilegálně hranice do Bavor a stává se D.P.-displaced person, spolu s tisícími jiných uprchlíků. V tábore Murnau pod Alpami jsme se opět sešli na krátkou dobu. Další naše setkání s Josefem Kytem, jeho bratrem a jinými českoslováky bylo pak u firmy De Havilland v Torontě. Od té doby se naše rodiny stýkaly poměrně často. Jeho oddanost k zachování styků s bývalými spolubojovníky a laskavost jeho rodiny umožnila naši legionářské odbočce se pravidelně scházet v jejich domě. A proto, v důsledku toho, co jsem zde krátce uvedl, byla jeho náhlá smrt zdrcující zprávou pro nás legionáře a pro všechny, kdo Josefa Kyta znali. Rozloučili jsme se s ním v pátek 18. května 1989. Josef Kytl byl dobrý člověk. Čest jeho památce!"

Účastníci Valné hromady Čs. Obce legionářské v Anglii v dubnu 1989. Klečící první zprava je mjr. gšt. M. F. Kašpar, Cde C, druhý zprava klečící je předseda odbočky Čs. Obce legionářské v Torontě Vladimír Dušek. Pátý stojící zprava je Josef Kutl. Byla to jeho poslední symbolická návštěva města, kde za války jako čs. voják působil. Budeme vděční za doplnění jmen všech osob na tomto snímku. /

O PARAŠUTISTECH

Ač to plánoval, plk. Ron C. Hockey ze Skotska letos do Prahy ke kostelu sv. Cyrila a Metoděje na tryznu nepřijel. Je mu přes 80 a důvodem mohl být zdravotní stav. Za války velel 138. RAF perutí pro zvláštní úkoly /vysazování agentů za nepřátelskými liniemi/. Pilotoval letoun Halifax koncem prosince 1941, z kterého vyskočili Gabčík, Kubiš a další. --Ředitel archívů Moreshet v Izraeli, p. J. Robino, nám poslal zajímavý materiál týkající se Chavivy Reikové a jejích druhů. Skupina byla vycvičena Angličany v Palestině a byla shozena na Slovensku během SNP, zřejmě bez vědomí Američanů. O Chavivě byly v Izraeli publikovány dvě knihy, existuje kibuc s jejím jménem, 6 měst má ulici s jejím jménem. Je po ní pojmenován důležitý vědecko-výzkumný institut a řada škol. Máme také kopii "smrtelného" ... Reikové, který byl vydán po válce v Radvani u Hronom. --Jak přišel o život po únoru 48 mjr. gšt. Jaromír Nechanský? Stal se obětí provokace Reicinova 5. oddělení MNO, resp. Hlavního štábku, byl zatčen s dr. V. Wahlenem a oba byli popraveni. Nechanskému prý přišlo, že byl zetěm Laušmana. --Také v nedávno vyšlé publikaci "Po stezkách brdských partyzánum", je několik kapitol o čs. parašutistech ze západu a z východu, např. o desantech INTRANSITIVE, TIN a CHALK. --Pro nás archív potřebujeme foto Vladimíra Haupt

Major A. Bartoš, M.C.

MUŽ, KTERÝ SE JMENOVAL INTREPID

Letos v lednu zemřel na Bermudách Sir William Stephenson, který byl za války šéfem rezidentury SIS v New Yorku s titulem "British Security Coordinator". Jeho úkolem bylo kromě zpravodajské a podvratné činnosti proti nacistickému Německu udržovat spojenou mezi SIS a zpravodajskými orgány americké vlády. V boji proti Němcům si získal určité zásluhy, ale to zřejmě nestačilo jeho životopisci, kanadskému žurnalistovi Williamu Stevensonovi. V roce 1976 Stevenson o něm napsal knihu "A man Called Intrepid", ve které jej představil jako snouku mezi Churchilllem a Rooseveltem a jako šéfa prakticky celé britské tajné služby, který vlastně sám vyhrál "tajnou" válku proti Hitlerovi.

Kniha měla dosud asi dvacet vydání, z nichž poslední britské /po několika soudních procesech pro urážku na cti/ uvádí, že tento román je fiktivní. Americká a kanadská vydání však vyšla bez tohoto varování. Už od roku 1976 upozorňují na problém "Intrepida" naše historiky, protože v knize jsou - mimo jiné - dva nesmysly: Předně redaktor Stevenson tvrdí, že Sir William vymyslel atentát na Heydricha, kterého prý považoval za svého hlavního nepřítele, a naše parašutisty prý podrobili výcviku ve svém tajném tábore v Kanadě v Torontu. To je nesmysl, protože ani jeden z dotačních parašutistů nebyl v Kanadě. Fotografie otištěné v knize jako ukázka jejich výcviku jsou záběry z filmu o jiné akci natočené až po válce.

Avšak druhý nesmysl, je-li to vůbec výmysl, je kapitola o gen. Eliášovi, předsedovi protektorátní vlády, který byl po příchodu Heydricha do Prahy zatčen Gestapem pro spojení s podzemím a s Londýnem a po atentátu na Heydricha popraven. Stevenson tvrdí, že Sir William považoval gen. Eliáše za kolaboranta a zrádce /"Judas"/, že nařídil, aby Gestapo v Praze o něm dostalo voštou falešné informace a zatklo jej. Autor však uvádí nepřesná data a různé jiné informace o gen. Eliášovi, které neodpovídají skutečnosti. Vymysleli si Stevenson a Stephenson celou věc nebo snad skutečně v Praze někoho Gestapu "shodili"?

Takových výmyslů a nesmyslů je v knize více. Od prvního vydání knihy, řada britských autorů, kteří psali knihu o podobných námětech, poukázala na to, že jde vesměs o legendy, že kanadský archiv BSC, na který se Stevenson v knize odvolává, neexistuje, že "Intrepid" nebyl "Intrepid" a že Churchill jej vlastně ani neznal. Nigel West v knize "A Tread of Deceit" z roku 1985 píše, že šéf BSC měl v SIS krycí značku "48100" a že "Intrepid" byla vlastně telegrafická adresa BSC v New Yorku, zaregistrovaná veřejně u Western Union. A Churchillov tajemník John Colville ve své knize o Churchillovi z roku 1981 odmítá tvrzení že Sir William byl spojou mezi Churchilllem a Rooseveltem.

Přes to však, když Sir William Stephenson v lednu t.r. zemřel, "Washington Post" a "L.A. Times" a jiné noviny přinesly nekrology, kde oplakávaly starý nesmysl a legendy. Napsal jsem o tom redakci "Washington Post" dopis, ale ten nebyl uveřejněn. Chtěl bych jen dodat, že naše historiky by měli případ "Eliáš - Judas" zajímat. Pro ně uvádím tuto informaci: O Stephensonovi a BSC vyskála už v r. 1962 kniha "The Quiet Canadian". Napsal ji Harford Montgomery Hyde /za války Stephensonův spolupracovník v New Yorku/ poněkud stížlivěji než Stevenson. Hyde také píše o případu "Judas", avšak neuvádí, že jde o gen. Eliáše. Hydeův archiv je v Roskillově knihovně na universitě v Cambridgi v Anglii. Snad se tam najdou podrobnosti, případně informace, oč vlastně jde. Jde-li skutečně o gen. Eliáše, pak by nám měl někdo z žijících pracovníků BSC podat nějaké "vysvětlení".

"Zpravodaj z Wash."

Britský válečný kříž majoru A. Bartošovi. Dne 19. ledna t.r. předal Britský velvyslanec ve Washingtoně válečný kříž příslušníku čs. zahraniční armády, majoru parašutistovi Antonínu Bartošovi, otci Tonyho Bartoda, náčelníka naší Jednoty. Ceremonii v budově Britského velvyslanectví na Massachusetts Avenue, M.W., byli přítomní: major Antonín Bartoš Sr., s chotí, br. Antonín Bartoš Jr. s chotí a syny Janem a Františkem, vyslanec Dr. Jan Kapánek s chotí, plukovník ēst. Jaroslav Kašpar-řáty s chotí, major Jaroslav Knorr, pí Joyce Sustarová, vdova po zesnulém pplk. gšt. J. Sustarovi, a František Hanák, korespondent RFÉ s chotí. Citace odvádějící udělení tohoto vysokého britského vyznamenání majoru Bartošovi, kterou velvyslanec Acland přednesl při této příležitosti zní:

Kapitán Československé Armady
Antonín Bartoš

Kapitán BARTOŠ byl vysazen na Moravě dne 13. června 1944 jako velitel jedné z nejúspěšnějších tajných operací v týlu nepřítele.

Cd svedlo přistání na místě určení udržoval spojení s centrálnou téma nepřetržitě a dodával mimořádně důležité informace včetně zpráv o železničních transporzech, vojenských jednotkách, válečném materiálu atd. To všechno dokázal v zemi, resp. v oblasti v níž se považovalo za vyloučeno aby operační agent vydržel na živu déle než 3-4 měsíce.

Kromě toho vybudoval rozsáhlou organizaci odporu a připravil více než 40 ploch pro vysazení parašutistů a shození výzbroje a jejich příslušná data oznamil centrále. Tuhá německá kontrola na celém území ho nutila být stále v pohybu aby předešel odhalení. Byl v neustálém nebezpečí. V jedné takové kritické situaci v únoru 1945, kdy dům v němž se skrýval byl obklíčen Gestapem, zastřelil tři z nich a podařilo se mu uniknout.

Britské Velvyslanectví
ve Washingtonu,
19. ledna 1989.

Po skončení oficiální části ceremonie se konala recepce v přijímacím salonu velvyslance, který též objasnil proč došlo teprve nyní k předání vyznamenání majoru Bartošovi. Ve skutečnosti byl všechny kříže pro majora Bartoše poslán do Prahy již v roce 1948, ale po komunistickém puči. Bartoš zatím uprchl s rodinou do Francie a později emigroval do U.S.A.

Teprve v roce 1977 se dozvěděl, že mu byl udělen Britský Válečný kříž a trvalo to opět až do roku 1988, kdy, při oslavě výročí v Londýně mu bylo sděleno, že M.C. mu bude předán oficiálně na Britském velvyslanectví ve Washingtonu. k tomu došlo v lednu t.r.

Je pro nás velkým zadostiučiněním, že se majoru Bartošovi konečně dostalo zaslouženého uznání za jeho hrdinské činy ve válce v níž slo o samé bytí našeho národa. Major Bartoš podstatně přispěl k porážce nacismu a obnovení československé samostatnosti. Jeho vyznamenání je též uznáním hrdinství desítek československých mužů, kteří položili své životy v nerovném boji proti nepříteli doma i za hranicemi ve jménu jedné a též vzdělené ideje demokracie a svobody.

--S.B.nám poslal tuto informaci: Podle povád. výpovědi Rudolfa Kóniga, člena brněnského Gestapa, který se podílel na stíhání členů skupiny BIVOUAC, svěřil se na "Zpravodaj z Wash." Jaroslav Kašpar-řáty jaře 1943 zatčený velitel skupiny F. Pospíšil ve vězení na Pankráci prof. L. Vančovi, že u Coupků ve stodole, pod rozvodovou deskou elektrické instalace, bylo ukryto 30.000 marek. Prof. Vanček prozradil tuto informaci Gestapu, které provedlo důkladnou prohlídku. Nalezlo popsanou skrýš, ve které byly v jutovém pytlí zabalený náboje, světel-ná munice a pistole. Peníze nalezeny nebyly. /Podle VHA Praha 308-125-17/4,

strana 23 až 29./ Ve věci prof. Vančka poslal S. Berthon z Austrálie "otevřený dopis" Svazu českých protifašistických bojovníků v Praze. --Zajímavá kniha C. MacDonalda "Killing of Heydrich" je nyní k dostání v obchodech v USA a v Kanadě. --Stále se tvrdí, že gestapáci Leimer a Nachtman byli agenti NKVD.

U kostela sv. Cyrila a Metoděje /dříve sv. Karla Boromejského/ v Praze. Datum: 18. června 1982. Zleva: Šeda, Jiřouděk, neznámý, Hřebačka a Hlučka.

Uctěna památka čs. vojáků

PRAHA (ČTK) — První akt při přiležitosti 47. výročí padlých čs. vojáků, kteří v květnu 1942 prováděli atentát na Heydricha, a dalších čs. občanů, kteří je ukryvali a pomáhali jim v bojích bojí, se v neděli uskutečnil u pravoslavného chrámu Cyrila a Metoděje v Resslovo ulici v Praze.

Za zvuku pochodu Padlých revolučních položili věnce k památníku, připomínající činy a jména čs. vojáků a občanů i datum 18. 5. 1942, představitel Federálního ústředního výboru Čs. svazu protifašistických bojovníků v čele s jeho mistropředsedou generálporučíkem Františkem Šádkem, zástupci OV KSC, OV Národní fronty, ObNV a OV ČSPB v Praze 2, účastníci čs. odboje a památníci pohřbených dnu Heydrichiády. Věnce pravoslavné církve zde položili také pravoslavný metropolita pražský a celého Československa Borromeus, a kardinál pravoslavné církve Jaroslav Šuraský. Prvního aktu se rovněž zúčastnili představitelé zastupitelských úřadů SSSR, Velké Británie, USA, Francie a Kanady v ČSR.

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

čs.skautský autor Jaroslav Foglar se 6.7.t.r. dožívá ve zdraví svých 82.narozenin.V interview,které po-skytl nedávno pražským novinářům prohlásil,že nej-smutnější v jeho životě byly roky 1941,1950 a 1972. /Jednou zakázali čs.scouting nacisté a 2x čs.komuni-sté./--V Praze zemřel dirigent Bohumil Kulinský,78. --Čs.tisk vzpomněl,že před 20ti lety zemřela Olga Scheinpflugová.--Množí se výtržnosti mladých chuli-gánů na pražských tramvajích a v podz.dráze.--Čs.mu-ži se průměrně dožívají věku 67.5 let,ženy 75.--Do vinárny "Pod Petřínem" chodíval hrát kuželky W.A. Mozart. Dnes vinárna neexistuje,ale ozývají se hla-sy,aby byla obnovena,už z ohledu na zahr.turisty a jejich tvrdé valuty..-- Se zpožděním se dovidáme,že 19.7.1988 zemřel v Praze Jan Brzák-Felix,legenda kanoistiky,76. Začal svou sportovní kariéru jako vodní skaut.--Na svátek sv.Jiří,patrona čs.skautů, vyšel v ČSSR časopis "Čin-zpravodaj čs.skautů a skaуtím nezasáhly./Zprávu přineslo Rádio svob.Evropa v M známý slovenský jezdec kpt.Ján Škodáček,90,zakladatel Vojákoval u 37.dělostřeleckého pluku v Nových Zámkoci radcem,např.filmu "Jánošík".--Dalibor Frištenský,nar princů" v Žel.Rudě. Se zájmem jsme si přečetli jeho formátu Gustava Frištenském,jeho strýci,který byl z z pražské Slávie,který loni požádal o asyl v NSR a že ČSSR a hned nastoupil voj.službu.--V Praze um-řel jazzman Karel Veleb-ný,58.

ČS. LÉKAŘI VE SVOBODNÉM SVĚTĚ

Z iniciativy dr. Jaroslava Bouze ze St. Antonu v Rakousku, dr. Jarmily Vaščkové z Braunsbachu v NSR a dr. Otakara Zoufáleho z Neubulachu v NSR, se setkali ve dnech 5.-7.5. čeští a slovenští lékaři. Hostitelem asi padesáti účastníků - lékařů všech oborů - a takřka stejněho počtu rodinných příslušníků a přátel, se stal zámek Döttingen u Braunsbachu v nádherném kraji Hohenlohe - Franken.

Likvidací lékařské komory v Československu zanikla jediná stavovská lékařská organizace a v tzv. Svazu zaměstnanců ve zdravotnictví (součásti ROH - vedení měl zaměstnanec pošt a telegrafů) neměli lékaři vlastně proti většině středně-zdravotnického a pomocného personálu ke svým speciálním problémům co říci.

V roce 1968 vznikl takřka spontánně "tek". Úřady proti iniciatorům z nichově. --V Bratislavě zemřel 1. jezd. oddílu Sokola Bratislava. h. Byl vyhledávaným filmovým po. 1921, je vedoucím restaurace "U článek o zápasníkovi světového Litovle. --Fotbalista Luboš Kubík il na čas v Anglii, se vrátil do

organizace vystoupil z odboru a měla v létě 1968 svůj ustavující sjezd v Brně. Reprezentovala tehdy přes 20.000 lékařů a byla v socialistických zemích první samostatnou stavovskou organizací, nezávislou na odborech dirigovaných vládou. Nesmyslné oficiální tvrzení, že lékařská péče je v Československu zdravá - když každý si již předem musí toto ošetření zaplatit ve formě daní - neschopná zdravotnická organizace, zrušení svobodné volby lékaře a zavedení paušalizovaných odměn lékařů, způsobily absolutní debakl léčebné péče. K tomu přistupuje katastrofální nedostatek léků a nízká kvalita těch, které vůbec jsou k dispozici. Výsledky tzv. "Sjednoceného zdravotnictví" se nejlépe odrážejí v tom, že se Československu zcela v protikladu k celosvětovému vývoji zkracuje průměrné dožití. Tento úkaz je jedinečný ve zdravotnické historii a dochází k němu jen v zemích se socialistickým zřízením. Obdoba se nenajde ani v rozvojových zemích, natož pak v zemích, v nichž je zdravotní péče založena na kapitalistických principech. Nespoločnost lékařů s takovými poměry, jejich pronásledování z lidiných důvodů, úplná deklasace tohoto stavu vedly k tomu, že při první příležitosti - nejen po roce 1948, ale zvláště pak v roce 1968 značná část lékařů - uvádí se přes dva tisíce - opustila Československo a odešla na Západ. Nedostatek lékařů v západních zemích přispěl k tomu, že velká většina těchto exulantů měla brzy možnost dobré se zařadit ve svém oboru. Dnes je již

Perestrojka v ČSSR

ANEBO S RUDOU ČÍNOU NA VĚČNÉ ČASY!

JASNÉ SLOVO

Pozorovatel Alexandr Dubček v maďarské televizi. A dobré bylo, že tam promluvil. Prý, řekl, na jaře 1968 usiloval v Československu o totéž, co se nyní děje v Maďarsku.

Nu, tak zcela to skutečnostem neodpovídá. Vždyť i jeho reformovaná strana si dělala nárok být vedoucí silou. O tom, že by demokraté měli mít stejná práva jako socialisté s lidskou maskou, nebylo ani řeči.

V Maďarsku je vývoj přece jen poněkud jiný. Obnovila se sociální demokracie, znova je na scéně strana malorolníků. Formují se liberálové i křesťanští demokrati, nemluvě o nejméně půl tuctu seskupení nejrůznějších směrů. A sami komunisté říkají, že politický pluralismus je jedinou cestou budoucnosti. Slova správná, odvážná. Budoucnost pak ukáže, zda to maďští soudruzi myslí skutečně vážně.

Alexandr Dubček — i ti ostatní: Smrkovský, Císař, Kriegel, Mlynář... však o opravdovském politickém pluralismu 1968 nechtěli ani slyšet.

TANÍČEK

Dnes stále ještě k tomu základnímu problému demokracie mlčí. Řečí se vedou, voda plyne, skutek utekl...

Ale řeči, plane řeči, nikdo nepotřebuje. Čeho je třeba, je jasné slovo. Slovo, zda to s demokracií, tou skutečnou myslí vás žádá.

Je čas, aby to řekli. Na plno. Dubček a ti ostatní.

Lidé doma i v exilu na to mají právo.

A oni — povinnost...
Rud.

Rudolf Strobinger

Nový U.S. Ambassador v Československu

V 60tých letech byla dosud populární svým vystupováním plati životem, vyhnánstvím nebo krytými tresty na různých jevištích, ale její snahy se začaly projevovat v za neuhasitelnou touhu lidské bytosti po svoprávě. Dýchací pracovala v Republikánské straně. bodě a demokracii.

President R. Nixon si všiml jejího diplomatického talentu a v roce 1969-70 ji jmenoval jako zástupce do U.N. Načež v roce 1976-77 byla jmenována presidentem Fordem U.S. Ambassadorem do Ghany. Později pracovala pro State Department a sloužila na různých mezinárodních komisích.

Loyální k nynějšímu presidentovi Bushovi a pro svoji že po přejít vichřic hnevá, vláda věci Tvýc schopnosti byla jmenovaná presidentem Bushem jako nový se k Tobě navrátí, ó, lide český!"
U.S. Ambassador do Československa Petr Skála

Svaz českých a slovenských lékařů. Tato organizace vystoupila z odboru a měla v létě 1968 svůj ustavující sjezd v Brně. Reprezentovala tehdy přes 20.000 lékařů a byla v socialistických zemích první samostatnou stavovskou organizací, nezávislou na odborech dirigovaných vládou. Nesmyslné oficiální tvrzení, že lékařská péče je v Československu zdarma - když každý si již předem musí toto ošetření zaplatit ve formě daní - neschopná zdravotnická organizace, zrušení svobodné volby lékařů a zavedení paušalizovaných odměn lékařů, způsobili absolutní debakl léčebné péče. K tomu přistupuje katastrofální nedostatek léků a nízká kvalita těch, které všebec jsou k dispozici. Výsledky tzv. "Sjednoceného zdravotnictví" se nejlépe odražejí v tom, že se v Československu zcela v protikladu k celosvětovému vývoji zkracuje průměrné dožití. Tento úkaz je jedinečný ve zdravotnické historii a dochází k němu jen v zemích se socialistickým zřízením. Obdoba se nenajde ani v rozvojových zemích, natož pak v zemích, v nichž je zdravotní péče založena na kapitalistických principech. Nesokojenosť lékařů s takovými poměry, jejich pronásledování z třídních důvodů, úplná deklasace tohoto stavu vedly k tomu, že při první příležitosti - nejen po roce 1948, ale zvláště pak v roce 1968 značná část lékařů - uvádí se přes dva tisíce opustila Československo a odešla na Západ. Nedostatek lékařů v západních zemích přispěl k tomu, že velká většina těchto exulantů měla brzy možnost dobrě se zařadit ve svém oboru. Dnes je již situace jiná a nadbytek lékařů ve všech západních zemích ztěžuje podstatně možnosti získat zaměstnání pro ty, kteří nyní přicházejí. Nesmírně důležitý je nyní moment skutečně politicky pronásledovaného nebo pouze "hospodářského" uprchlíka.

uprchlíka.
V zámku Döttingen se většina účastníků sešla již v pátek 5.května. Hlavní program zahájila příštího dne iniciátorka setkání, dr. Jarmila Vašíčková. Následoval pozdravný projev starosty města Braunsbachu. Akutní onemocnění zabránilo, aby přednášku o lékařské etice přednesl sám její autor a tak v jeho zastoupení se velmi pěkně zhostila tohoto úkolu dr. VAŠIČKOVÁ, která Bouzovu přednášku přečetla. Ohlas této přednášky byl tak příznivý, že bylo rozhodnuto, aby se dr. Jiří Kelim pokusil uveřejnit v "Deutsches Aerzteblatt" nejen stručný referát o našem setkání, ale i úplné znění této vědecké práce. Slovenský historik dr. Ján Mlynárik promluvil na téma "Působení a vliv českých lékařů na zdravotnictví na Slovensku". Mlynárik zhodnotil skvělým způsobem podíl českých lékařů na vývoji slovenského zdravotnictví od vzniku Československa až po současnost. Pro vzájemné poznání a sblížení lékařů obou našich národů vykonal zde Mlynárik velký kus záslužné práce.

Dr.J.F. Maška strávil již třikrát několik měsíců jako lékař na straně mudžahedinů v Afghánistánu. Jeho přednáška, doplněná promítanou diapositivou, dala nahlédnout nejen do boje těchto bojovníků za osvobození Afghánistánu z područí komunismu, ale seznámila posluchače s neuvěřitelnými zdravotnickými poměry v této zemi a s prací lékaře v nepředstavitelných podmínkách.

Kulturní část setkání vyplnila písňemi členka stuttgartské opery, sopránistka paní Koupilová-Tichá a virtuoska na cimbál paní Zlatníková. Přednes dvou básní z Bezručových "Slezských písni" byl celkem vhodným doplňkem.

Následovala vzpomínka na na Západě
zesnulé lékaře, dr. Františka Teunera,
dr. Vladimíra Groha, dr. Jiřího Kolominského
a dr. Augustina Kekaisla.

Konečně došlo k volbě funkcionářů Svazu českých a slovenských lékařů ve svobodném světě. Navržení funkcionáři do presidia této organizace byli zvoleni naprosto jednohlasně. Toto prezidium se bude častěji scházet, pokusí se udržovat kontakt mezi námi všemi ve svobodném světě a zorganizuje další setkání opět v příštím roce. Členy presidia se stali: dr. Eva Kotrusová, dr. Jaromír Kubín, dr. Jarmila Vašíčková, dr. Luděk Vašíček a dr. Otakar Zoufalý sen. Počítá se se spoluprací dr. Jaroslava Bouze, který - jak již uvedeno - se pro onemocnění nemohl zúčastnit. Eventuální dotazy a informace o naší organizaci rádi poskytnou: dr. Jarmila Vašíčková, Schulstrasse 20, 7176 Braunsbach, BRD, nebo dr. Otakar Zoufalý sen., Brenzstrasse 2, 7265 Neubulach, BRD.

KRÚD. Financování našeho příštího setkání se již přihlásily závazně tři firmy farmaceutického průmyslu, takže finanční zatížení účastníků - mimo náklad na ubytování - asi také odpadne.

Petr Skála.

O.Z.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Jožka a Vlasta Švehlákoví z Adelajde pokračují na své cestě kol světa; poslali nám pohlednici z Vídne. --V Indexu vyšla knížka "Srpen 1968", 200 stran. Mezi autory jsou: B. Šimon, J. Dienstbier, K. Lánský a V. Šilhán. --MUDr. Milan J. Lexa, t.č. v NSR, by se rád usadil v Holandsku. --Dr. Josef Kratochvíl navrhl radním v města Ostfildern, aby pojmenovali jeden z nových parků po R. Wallenbergovi. --Andělovi z Melbourne se v Anglii sešli s K. Kyncliem a ex-pilotem Vojtou Smolíkem. --L. Havličková z Londýna navázala kontakt s čs. filmovým producentem v Las Vegas, J. Jarošem. /Ten navštívil Toronto v pol. června. /--V NSR mají úspěchy V. Nedomanský, Jano Starší a Jiří Kochta - jako hokejoví trenéři. --Nečekaně zemřel ve Švýc. Winterthuru Michal Srnec, 66, Slovák čs. zaměření. --10 let uplynulo od smrti spisovatele Jana Kolára; nar. se v r. 1923 v Praze, zemřel v Lucemburku. --Nejmladší bratr gen. M. R. Štefánika se jmenoval Kazimír, nar. v r. 1893, zemřel 197 v Argentině. --10 let uplynulo od odchodu autorky Věry Stárkové- Secké.

"Klub rodáků ze Strašic ve svob. světě" nám sdělil, že 9. června 1989 zemřel ve Švýcarsku jeden ze zakládajících členů, p. Karel Palivec, 69. Strašice jsou v rokyčanském okresu a rodáci jsou známi tím, že vědouky "drží pohromadě". Foto nám zapůjčil L. Mikulík. Předsedové klubu B. Velvarskému jsme poslali kondolenci.

Z Vídne došla smutná zpráva, že tam dne 23. 5. 1989 zemřel populární kněz P. Josef Novotný. Vzpomínají na něho v dobrém stovky našich, kteří se 17. října 1931 v Praze studia ukončil v Augsburgu byl jmenován provincidlem. Dlouhá léta vyučoval náboženství. Stal svou sociální přítomností. Navštěvoval také podniky a mítce (Rato je z roku 1989).

chodu autorky Verky Starkové-Secké. muz. čest jeho památky! /foto je
Zemřela v Reading, Anglie.--Letos by Blažej Vilím oslavil "80".--20 let je tomu, co odešel kard. Josef Beran. Zemřel v Ríme. --Poblíž Raleigh, Essex, žije Kevin, syn Otakara Šindeláře z Niagara Falls, Ont. Má koně a je odborníkem na parádní koňské postroje.--V Mnichově vychází kniha Vlad. V. Dostála "Švehla - profil čs. státníka".--Dr. Karel Hrubý byl na sjezdu v Heidelbergu zvolen novým předsedou Čs. sociální demokracie. Dr. Vilém Bernard se stal čestným předsedou na návrh V. Holuba. Gen. tajemníkem se stal Jiří Loewy, redaktor "Práva Lidu". /Kanadskou zemskou org. zastupoval dobré dr. Martin Skála ze Sudbur. /--Krásný pohled došel od pí Frkalové, majitelky Pensionu Milan v Zell am See. /Už jsou to 2 roky, co její muž zemřel. /--Čs. diplomat V. Ludvík požádal v Anglii o pol. asyl a jeho zásluhou byly vypovězeni 4 diplomatičtí špióni. Hlavou byla dr. Helena Křepelková. --Tomáš Hekl, 20, by rád ze Švýcar do Kanady; pochází z Ostrova n/Ohří. --Jedna z hlavních ulic v Mexiku nese jméno TGM. --V Austrálii se jako novinář uplatňuje Václav Krsek. --Gumář J. Souček z Brazílie, by rád navázal kontakt s odborníky v tomto oboru. --Díky J. Hlavničkovi oslavili naši v S. Paulo 28.X., za účasti asi 300 osob. --Přátelé Mil. Mráčka stále pátrají po podrobnostech jeho smrti na dán-ské ryb. lodi v r. 1949, při pokusu o il. vstup do Švédska. --Hobojista Tancibudek dostal Order of Australia. /Právě je se svou paní, roz. Hás-kovou, v Torontě. --J. Pánek/Holandsko/ poslal pozdrav z ostrova Guernsey. --Manželé Málíkovi by rádi z Hol. do Kanady. --Dr. J. Kratochvíl nap-sal pro č. 3/89 revue "Ecologie"/ vychází ve Stuttgartu/ pěkný článek o prof. Svojsíkovi a čs. skautingu. --Pí Marš. hledá Studihrada a Zoulu.

Také L. Čížka a A. Černého. Znala Mirka Smiška ze Lštěti u Čerčan. -- Římské Nepomucénům oslavilo "60", rektorem je dr. Karel Vrána. -- Posl. číslo "Práva Lidu" mělo 16 stran. -- Z Vídne se ozval J. Kotaška. -- Elektrikář J. Muc by rád z NSR do Kanady. -- Erich Kulka napsal knížku "Escape from a Death Train", 204 strany. Vyšla v NY, autor žije v Israeli. -- Posl. číslo Římských "Listů" mělo 98 stran. -- Poslanec A. Čížek je se svým "Bičem" v 31. ročníku. Podivuhodná vytrvalost a jeho humor je pořád dobrý! -- J. Hajna obstará záruky z Kanady do zámoří pro strojníky a zámečníky. Adresa: Box 302, Port Colborne, Ont. L3K 5W1, Kanada. -- Zorka P. z Bruselu navštívila Rakousko a hrob svého manžela Mirka. -- Z. Šmerda, NSR, plánuje návštěvu Kanady. -- Zatkovi by rádi ze Španěl do Kanady. -- A. Trávníček hledá p. Žáčka; Švédsko? -- V Římě byl na kněze vysvěcen Jan Vokál. -- V Londýně přednášel psycholog dr. Kabela. -- Vl. Škutina přednášel na věd. symposiu v Holandsku. Organisátory byli: M. Kabela, J. Bobková a H. Orlová. -- Kludští ze Stuttg. navštívili Jugoslávii.

HODLÁTE-LI KOUPIŤ NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI..
obraťte se s důvěrou na
GEORGE L. B. DANES

GEORGE J. B. DANES

Family trust

Corporation Realtor

Tel. 439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/

A black and white portrait of a man in a military uniform, likely a captain or higher rank, standing outdoors. He is wearing a dark jacket over a light-colored shirt. The background is blurred foliage.

Populární kraján Josef Matys žije v Nid drie, Vict. Je aktivní v odb. Čs. Obce legionářské v Melbour ne, Vict.

Krásná rodina poslance Jindřicha Nermutě v Lawcestonu na Tasmánii. Hlavní zásluhu má ale paní Anna Nermutová, první vlevo. Za ní je poslanec Jindřich Nermut. /

DOMÁCÍ UZENINY

* EVROPSKÉ LAHÚDKY

2216 BLOOR WEST (u Ronnmede)

TORONTO, ONT. M6S 1N6

TEL: 766-8338

Máme také houskové knedliky.

Největším podnikem na zpracování hovězího a ovčího masa na Tasmánii je firma Blue Ribbon Co., kterou vlastní krajec Josef Chromý. Je to manutí podnik, který vydavatel t. l. loni navštívil. Vyvážejí první maso a uzeniny do celého světa, hlavně do Japonska.

Když se sejdou naši z okolí Burnie na Tasmánii a přijde paní Věra /na fotografii se svou oblíbenou harmonikou/, je veselo. Vpravo je red. Petr Rada, redaktor "Hlasů" ze Sydney, NSW.